

Sygn. akt XI Ka 901/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SA w SO Tamara Pawlak-spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SR Dorota Saczewa (del. do SO)

Protokolant: prot. Małgorzata Purc

przy udziale Prokuratora Marty Baranowskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013 r.

sprawy G. R.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 9 lipca 2013 r. sygn. akt II K 283/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 46 § 1 kk nakłada na oskarżonego G. R. obowiązek naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonych: K. K.- kwoty 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych oraz J. U.- kwoty 730 (siedemset trzydzieści) złotych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI Ka 901/13

UZASADNIENIE

G. R. został oskarżony, o to, że:

1. w okresie od stycznia 2013 roku do 18 marca 2013 roku, dokładnej daty bliżej nie ustalono w B., przy ul. (...), woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, z terenu nowo budowanych obiektów Wojewódzkiego Szpitala (...) zabrał w celu przywłaszczenia miedziane rurki w otulinie chlorokauczukowej od instalacji klimatyzacyjnej o średnicy 6 mm, 10 mm i 16 mm długości około 125 m, czym spowodował straty w łącznej kwocie co najmniej 2700 zł. na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. reprezentowanej przez K. K., tj. o czyn z art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk

2. w dniu 11 marca 2013 roku w B., przy ul. (...) woj. (...) w lokalu (...) zabrał w celu przywłaszczenia z niezabezpieczonej szuflady baru pieniądze w kwocie 220 złotych, 14 sztuk biletów na występy zespołu (...) i 3 bilety

na występy zespołu (...) o wartości 30 zł. każdy – na sumę 510 zł. powodując straty w łącznej kwocie 730 zł. na szkodę J. U. będącego właścicielem lokalu, tj. o czyn z art. 278 §1 kk.

Sąd Rejonowy po rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 343 kpk w zw. z art. 335 §1 kpk sprawy sygn. akt II K 283/13 wyrokiem z dnia 9 lipca 2013 roku uznał G. R. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, które wyczerpały dyspozycję w pkt 1 art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk a w pkt 2 art. 278 §1 kk przy czym przyjął, iż tworzą one ciąg przestępstw opisany w art. 91 §1 kk i za to:

- za ciąg przestępstw z pkt 1 i 2 na podstawie art. 91 §1 kk w zw. z art. 278 §1 kk skazał na karę roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

- na zasadzie art. 69 §1 kk, art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby;

- na mocy art. 33 §2 kk wymierzył grzywnę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych ustalając w oparciu o treść art. 33 §3 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

- na podstawie art. 63 §1 kk na poczet grzywny zaliczył okres zatrzymania w dniach 18 – 19 marca 2013 roku (k.30) przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 440 (czteryście czterdzieści) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej zaskarżając go w części dotyczącej obowiązku naprawienia szkody, na niekorzyść oskarżonego. Podniósł następujące zarzuty:

1. obrazę przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 335 §1 w zw. z art. 410 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia, poprzez nieuwzględnienie podczas orzekania warunków uzgodnionych pomiędzy oskarżonym a prokuratorem w zakresie obowiązku naprawienia szkody;

2. obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 46 §1 kk poprzez nie orzeczenie w wyroku obowiązku naprawienia szkody ma rzecz pokrzywdzonych, w tym pomimo złożenia takiego wniosku przez pokrzywdzonego J. U..

Podnosząc opisane zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez nałożenie na oskarżonego G. R. obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego K. K. kwoty 2700 zł. i na rzecz pokrzywdzonego J. U. kwoty 730 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest zasadna i zasługiwała na uwzględnienie.

Prokurator nie kwestionował dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny dowodów, ustaleń faktycznych ani oceny prawnokarnej zachowania oskarżonego, którego sprawstwo i wina nie budzą wątpliwości, zwłaszcza, że przyznał się on do popełnienia przypisanego mu czynu, złożył wyjaśnienia, które znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym akt sprawy.

Jednakże trafnie zarzucił apelujący, iż zaskarżony wyrok zapadł z obrazą prawa procesowego – art. 335 §1 kpk w zw. z art. 343 §7 kpk oraz prawa materialnego – art. 46 §1 kk i jako taki wymaga korekty w toku postępowania odwoławczego.

Prokurator kierując do sądu akt oskarżenia przeciwko G. R. dołączył do niego wniosek w trybie art. 335 §1 kpk (k.77) o skazanie oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie kary uprzednio z nim uzgodnionej w toku postępowania przygotowawczego (vide k.64-65).

Sąd Rejonowy na posiedzeniu w dniu 9 lipca 2013 r. działając w trybie art. 343 kpk w zw. z art. 335 §1 kpk uwzględnił wniosek prokuratora, o jakim mowa wyżej, i wydał wyrok zgodnie z jego treścią.

Rzecz jednak w tym, iż sąd meriti dokonując kontroli powyższego wniosku nie dostrzegł, iż nie odzwierciedla on w pełni porozumienia zawartego z oskarżonym. Prokurator bowiem pominął i nie umieścił we wniosku propozycji rozstrzygnięcia dotyczącego obowiązku naprawienia przez oskarżonego wyrządzonej pokrzywdzonym szkody. Jak wynika zaś z akt sprawy G. R. wyraził zgodę na orzeczenie wobec niego takiego obowiązku w całości (vide k.64-65).

Skoro zatem wniosek w trybie art. 335 §1 kpk nie zawierał wszystkich, uzgodnionych z oskarżonym rozstrzygnięć odnośnie kary i środków karnych przedmiotowy wniosek jako niepełny nie powinien zostać w takim kształcie uwzględniony.

Istotą konsensualnej instytucji skazania bez przeprowadzenia rozprawy jest związanie sądu wnioskiem prokuratora co do wymiaru kary i środków karnych. Oczywistym jest, iż Sąd samodzielnie nie może dokonywać zmian w treści wniosku. Jednakże modyfikacja wniosku jest dopuszczalna – za zgodą stron. Dlatego w przedmiotowej sytuacji Sąd I instancji - uznając, iż zachodzą podstawy do wystąpienia z takim wnioskiem - winien był poinformować strony, że uwzględnienie wniosku złożonego przez prokuratora w oparciu o art. 335 § 1 kpk jest możliwe jedynie po dokonaniu stosownej jego korekty w zakresie obowiązku naprawienia szkody, tj. zgodnie z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu przygotowawczym. Jednakże sąd I instancji nie dostrzegając rozbieżności pomiędzy ugodą zawartą przez prokuratora z oskarżonym a wnioskiem z art. 335 §1 kpk, tego nie uczynił.

Skutkiem opisanego zaniechania i w efekcie braku konwalidacji wniosku prokuratora było wydanie wyroku z obrazą przepisów prawa procesowego tj. art. 335 §1 kpk i 343 §7 kpk. W zaskarżonym wyroku Sąd Rejonowy uznając oskarżonego za winnego dokonania zarzucanych mu czynów i przyjmując, iż tworzą one ciąg przestępstw z art. 91 §1 kk orzekł wobec niego uzgodnioną z nim karę, nie nakładając jednocześnie obowiązku naprawienia szkody.

Dodatkowo wskazać należy, iż brak rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody nastąpił również z obrazą przepisu art. 46 §1 kk, co trafnie podnosi apelujący albowiem pokrzywdzony J. U. złożył wniosek o jej naprawienie (k.19).

Biorąc pod uwagę procesowe realia sprawy, o których była wyżej mowa, stwierdzić należy, iż wadą zaskarżonego orzeczenia był brak rozstrzygnięcia, co do obowiązku naprawienia szkody, na orzeczenie którego oskarżony wyraził zgodę w postępowaniu przygotowawczym. Do tejże sytuacji doszło zaś jedynie na skutek niekompletności wniosku prokuratora, o jakim mowa w art. 335 §1 kpk. W tej sytuacji możliwa była korekta przez Sąd Odwoławczy wadliwego orzeczenia poprzez jego zmianę polegającą na nałożeniu na podstawie art. 46 §1 kk na oskarżonego G. R. obowiązku naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonych: K. K. - kwoty 2700 (dwóch tysięcy siedemset) złotych oraz J. U. - kwoty 730 (siedmiuset trzydziestu) złotych. Orzeczenie takie jest uprawnione jako, że nie narusza warunków zawartego w postępowaniu przygotowawczym porozumienia pomiędzy prokuratorem a oskarżonym.

Sąd Okręgowy nie dopatrując się innych uchybień, w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zapadło w oparciu o przepis art. kpk.